

de sidste Lønningslove, som udkom 1870, have vi ogsaa indskrænket Antallet af disse. Det vilde altsaa være at gaa tilbage med Hensyn til denne Sag, hvis vi her vilde udvide Berettigelsen til Pension til Personer, der hidtil ikke have haft en saadan, og jeg finder det ikke rigtigt i dette Tilfælde at gaa frem i en modsat Retning af den, vi ellers pleie at gaa. Jeg finder saameget mere Anledning til strax at yttre mig mod denne Bestemmelse, som det er det høie Thing bekendt, at det ikke har været muligt at gennemføre en ny Pensionslov, naaet en stor Del, ja, jeg kan sige, den større Flersid af Thingets Medlemmer tidligere gjentagne Gange have stemt for en saadan, ved hvilken man søgte at komme bort fra de uheldige Bestemmelser i Pensionsloven af 1851, som i sin Tid blev sat igjennem imod den Del af Rigsdagen, som nu har Flertal i denne Sal. Allerede da den blev vedtagen, tillod jeg mig at yttre, at jeg ikke antog, at Rigsdagen ret længe vilde fastholde en saadan Pensionslov; men man fastholdt den, og det har ikke været muligt selv at faae de mindste Lempelser indførte i den ved en ny Pensionslov. Saameget mere mener jeg, at man maa være varsom med at udstrække Pensionsberettigelsen til Saadanne, der ikke hidtil have haft den; men at man tvertimod efterhaanden ved Behandlingen af vore Lønningslove mere og mere maa stræbe hen til, at Pensionsberettigelsen indskrænkes til færre og færre af vore Embedsmænd.

Marineministeren (Navn): Jeg har ganske vist forudset, at den Del af dette Lovforslag, som vilde have størst Banfælighed ved at søres igjennem, var den, der angik Bestemmelsen om Pensionsret til en Del af det Personale, som er omhandlet her i Loven. Jeg har imidlertid troet det nødvendigt at stille dette Forslag, idet der føles en overordentlig stor Trang til, at Administrationen kan være istand til at fjerne de Bestillingsmænd af denne Art, som ere vel-tjente, men som paa Grund af Alder og det besværlige Liv, saa mange af dem føre, ere blevne temmelig udslidte, uden at der indtræder den særlige Nødvendighed, at de ville blive udsatte for ligefrem Trang. Der er vistnok i Lovudkastet stillet Forslag om, at en vis Del af deres Løn, indtil 5 pCt., skal kunne affortes for at forklaffe dem og deres Efterladte nogen Hjælp; men det vil let indses, at det kun er overmaade Lidt, som kan naas ad denne Vej. Paa den anden Side maa det vistnok erkjendes, at Størrelsen af det Beløb, der her fordrres til Pensioner, vil være ganske overordentlig ubetydelig, idet det for det Første er for meget faas Bedkommende, det forlanges, og idet der dernæst kun er Tale om, at Folk ville kunne naae denne Pensionsberettigelse i en meget fremrykket Alder. Kunde der imidlertid findes nogen anden Maade, hvorpaa man vilde

være istand til nogenlunde tilfredsstillende at fikke disse Mænd, naar de ikke længere kunne udføre deres Tjeneste, fulde jeg ikke have Noget imod at gaa ind derpaa.

Minestad: Jeg kan vistnok erkjende Rigtigheden i Almindelighed af de Betragtninger, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen), og navnlig er jeg med ham enig i, at det ikke er stemmende med den Udviklingsgang, som vi have taget i de senere Aar i Lønningsforholdene, at lade indtræde Pensionsberettigelse for Stillinger, der ikke tidligere have haft den; men jeg tror dog ikke, at man bør opstille det som ufravigeligt Princip, saaledes at den Omstændighed, at Vedkommende ikke tidligere have været pensionsberettigede, skulde være ubetinget afsjærende for ikke at gaa ind paa Pension. Jeg tror dog, at man i hvert enkelt Tilfælde bør være rede til at overveie, om der ikke ved den paagældende Stilling er saadanne særegne Omstændigheder, at dens fyldestgjørende Besørgelse kræver, om jeg saa maa sige, Pensionsretten næsten som en nødvendig Forudsætning. De sidste Udtryk ere noget stærke, men vistnok paa deres Plads her; thi Sagen er jo, som den ærede Minister nys bemærkede, at den Omstændighed, at Vedkommende ingen Afgang have til Pension og ere stillede blot i det Dieblis, man affædiger dem, uundgaalig, som de menneskelige Forhold ere, fører Administrationen til at lade dem forblive i deres Poster i længere Tid, end det er stemmende med Tjenestens Lær. Jeg tror nu, at det gjælder baade om Fyrmestere og Fyrskippere, men jeg tror dog, at det i en ganske fortrinlig Grad gjælder om Fyrskippere. Med Hensyn til denne Stilling forekommer det mig saa indlysende, turde jeg virkelig sige, at det er en Stilling, som bør være forbunden med Pension, hvis nogen bør være det. Medens det vel kan siges, at man kan besørges et Fyr paa Land, være Fyrmester paa Land, selv om Ens Kræfter ere endel aftagne — hvad der i saa Henseende vel nærmest kun udfordres, er en kraftig Billie til at være paapasfende, men den egentlige Anstrengeelse er vel neppe saa stor — kan det ikke negtes, at Fyrskippernes Sværv er i høi Grad oplidende og tillige er af den Bestaffenhed, at man ikke kan forsvare paa nogen Maade at have paa saadanne Poster Folk, som lade Noget tilbage at ønske i Henseende til deres Legems- og Mandskraft, det er altfor vigtig og farlig en Post, til at man kan overlade den til Folk, som ikke have deres fulde legemlige og aandelige Kræfter. Det er en Betragtning, som forekommer mig, er overordentlig slaaende med Hensyn til denne Art Forhold, mere end, kan jeg sige, med Hensyn til mange andre. Det er klart, at Tjenesten paa Grund af dens overordentlig ensformige Natur er meget oplidende for de Paagældende; den er derhos forbunden med